

COPERTA / DAN OANCEA
TEHNOREDACTARE / BEATRICE DINULESCU

Cartea a apărut cu sprijinul
Ministerului Culturii și Cultelor

© COPYRIGHT PROFILE PUBLISHING
BUCUREȘTI / ROMÂNIA 2002
e-mail: editura@profile-publishing.ro
tel./fax.: +40.1.242.54.09
www: profile-publishing.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
STELARU, DIMITRIE

Armăsarii văzduhului: integrală lirică / - Dimitrie Stelaru -
București : Profile Publishing, 2002
p. : cm.
ISBN 973-85520-8-7

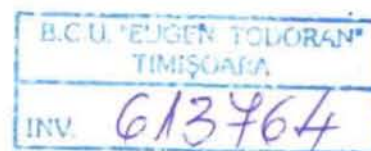
821.135.1-1

La realizarea acestui volum au participat: Bogdan și Constantin Hrib, Veronica Rotaru, Carmen Olteț, Gabriela Mîțoi, Marius Dimitriu, Nicolae Golgojan (Tritonic Media); Paula și Dan Holban (Vizual-Graph).
Bun de tipar: 7.06.2002

dimitrie stelaru

opera poetică

Ediție îngrijită și prefață
de EMIL MANU

BIBLIOTECA CENTRALA
UNIVERSITARA
TIMIȘOARA

PROFILE
PUBLISHING

SABIA

Domnului Fory Etterlé

În fiecare noapte mă ucide cineva
O mască ori un ger grozav.
Furios, galben, scof sabia
Și strig, alerg prin cameră, bolnav.

Poate un somn mă va prinde odată
Ca liniștea din bronzul de statui
Viața mi-a fost prea stricată,
Prea vie pentru cei sătui.

PREA TÂRZIU

Prea târziu, prea târziu –
Atunci va fi prea târziu;
Dimitrie Stelaru, noul Cristos,
Se va ridica lângă tînc, rănit,
Seuipat, bătut, alungat
Profețând: „prea târziu” –
Prea târziu, vierme golit”.

Drumul lui a fost uns
Cu otravă și noroi.
Prietenul Iuda l-a iubit de-ajuns
Și azi așteaptă, în umbra lui, strigoi:
„Doamne Stelaru, Cristoase,
Sub banca din parc mai e loc
Și pentru obositele tale oase.”

Cum lucrurile se rostogolese
Tot mai în iad vărându-ne!

Ah! Tată nevăzut, primește-mi ruga:
Prea plin e paharul e și prea drăcesc.

ȘCHIOAPA

De var, alunecase peste cărți
În miezul orelor, urâtă, beată;
Tavanul serpuia mâini de strigoi
Ciumoase, din lampa afumată.

Nu era pace în ochi. Înceat,
Din geam crescuse un hohot!
Cine furase minunea pașilor
Și-mi lăsase, desprins, un ciot?

DESTIN

În noaptea asta Moartea stă cu noi la masă,
Înaltă, despletită, tulbure mireasă;
Ochii ard. Deschideți porțile, zidurile,
Să ne ascundem. Striviți armele.
Poate clipele ne sunt predestinate –
Poate vinul ori luna,
Ne răstoarnă viața
Ca Toamna frunzele uscate.

Cine singuratic e viu,
Să împânzească ceafa iadului, timpuriu.

SFÂRȘIT

Ascultă-mă, ascultă nelinistea pașilor
Din somn – drumuri ascunse în lună;

Largurile, pânzele nopților crese –
Pe-aproape cartea le adună.

Da jur împrejur o legendă,
Ca un sol, tulbură trecerea.
Aburul trupului blestemă cerul –
Gloria fulgeră ca o stea.

HERUVIMUL

Acum heruvimul a murit
Singuratic: noapte bună! –
Cine întreabă, sunt în lună.

Între vânturi, la punți,
Alături de iarba somnului
Fulgerul Destinului trece
Planetar, stins, în legenda lui.

Nu mă atinge – nu veni
Cu spectrul Iadului mâzgălit;
Numai viermi și spini crești –
Poate o baltă în care-am plesnit.

ELRA

Acum ușor, tot mai ușor,
Fumul luminii închide ploapa;
Strigoii ți-au furat un picior
Și melodie, sobru, potrivește groapa.

Ridică-te Elra, nu vezi?
Giuvaerul – avocatus – sub mantie,
Are ascunsă, uscată,
Dalia iubirii lui sălcie.

DECOR PENTRU IWA

Deschid stâncile și cartea lor
Tulbură heruvimul vântului;
Ceara luminii învie spânzurători
Lângă arbori și odihna pașilor lui

Acum toate corăbiile au plecat
Singuratic.

Noapte? Mereu popoare –
Imaginare fluvii de morți
Cu vaietul orașelor lunatece
Bat la adâncile porți.

Câteodată arunc numele în cer
Ca un orb.

Un Rai mahnit, drum
Din jos, înainte –
Un cimitir de vânturi strâmbat,
Galbene incinte.

Fantastică, liberă
la-mă, ascunde-mă.

LUMINA ÎNTUNERICULUI

*Luminile! Stingeți luminile
Să rămână Lumina!*

Prieteni! aripile sufletului meu
Durerile le-au vestejit

Stăpânul Cetății a închis porțile albe
Când cântecul luminilor s-a sfârșit.

Să mergem pe necunoscutul drum –
Să mergem prieteni înfrânți
Spre împărăția sumbră a lui Hell;
Acolo e liman veșnic: zoriți!

Din somnul pământului am ieșit
Și nimeni nu ne mai știe.
Eram o sută, o mie, când am pornit –
Acum sunt glasuri de toamnă pustie.

Cerul s-a-ncins cu neguri
Și soarele ne-a încetșat zalele;
Să mergem că-n urma noastră,
Sunt stelele, bocifoarele.

Ah, prieteni înșelători
La porțile altor cetăți vom bate
Și gândul ne va deschide:
Vom fi umbrele așteptate.

MARIA-MARIA

*Ascultă, noi ieșim din neguri
Coloși în tara viitoare.*

În dimineața aceasta m-am trezit lângă Maria-Maria
Pe scândurile patului pline de păduchi și de sânge
Și am sorbit nepăsarea ca pe o otravă –
Și am scuipat în castronul cu terci.

Drumurile noastre au fost împodobite cu spini
Și înțelepciunca preoților ne-a uscat cerul gurii;
Trezește-te Maria-Maria și cântă-mi despre un huligan;
Noi mergem în jos; pentru marii străini
Nu facem un ban.

Vom porni în Gara de Nord tăcând, tremurând,
Strecurându-ne, urmăriți, pe lângă porți.
Alături de hamali vom duce bagaje,
Visând o plecare a noastră către orașele văzduhului
Și ne vom întoarce mai morți –
Dar tu ești pâinea caldă.

Trezește-te Maria-Maria, trezește-te –
Poemul Soarelui l-am scris lângă ochii tăi,
Lângă pântecul de ivoriu, iluminat de foame –
Trezește-te Maria-Maria, trezește-te!

După trei ani de groază, de cruce,
Acum ai culoarea cerului.

În dimineața aceasta m-am trezit lângă Maria-Maria
Pe scândurile patului pline de păduchi și de sânge
Și am sorbit Moartea ca pe o otravă –
Și am scuipat în castronul cu terci.

MĂINILE

Măinile albe, albe ca o minciună,
Pe umeri, clare, înfloresc.
Asemănarea lor poate vine din lună –
Dar tinerețea are ceva drăcesc.
Măinile albe, albe ca o minciună.